BOSANSKA
Sumeja
MAGAZIN ZA ŽENU I PORODICU

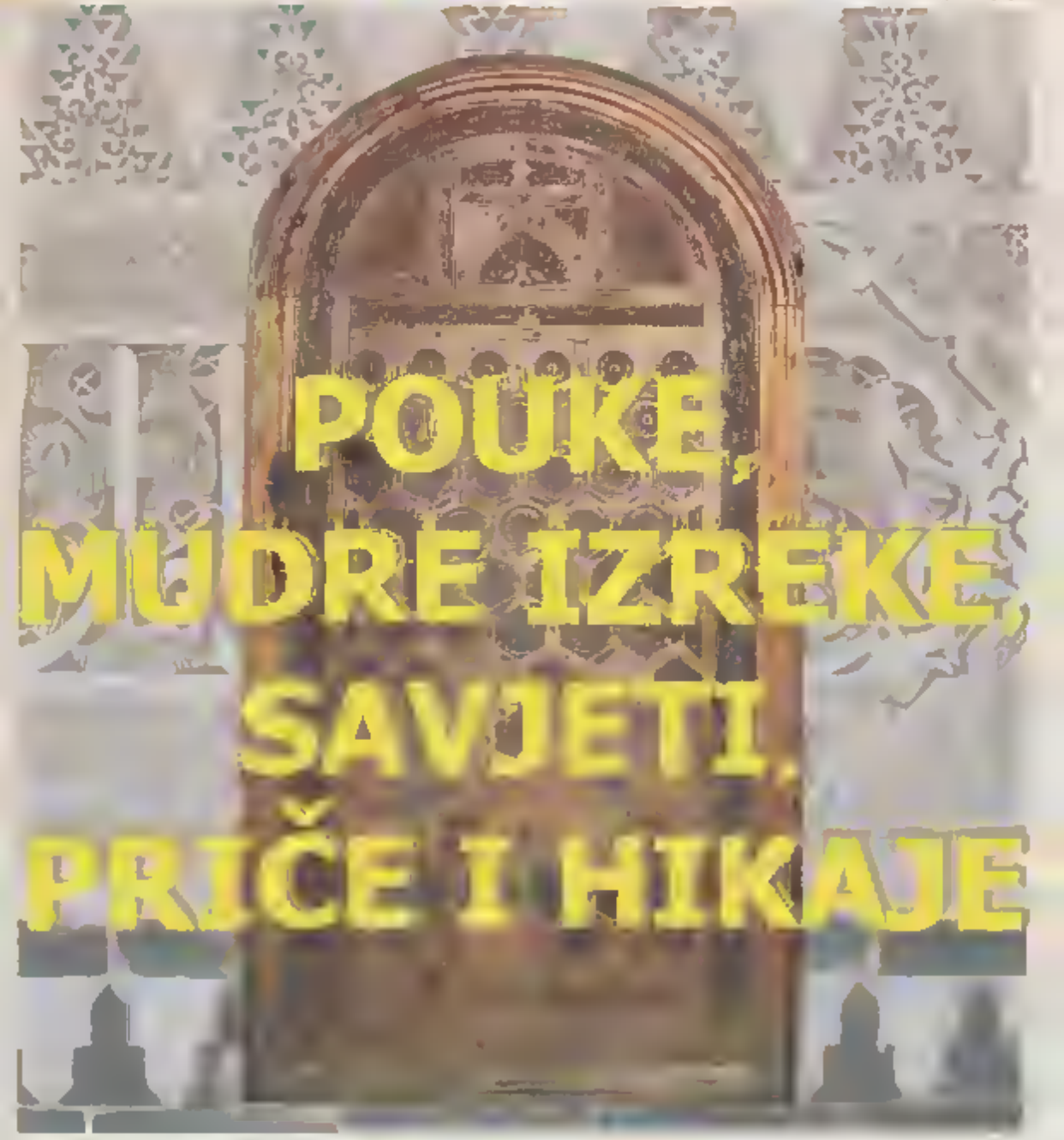

POUKE, MUDRE IZREKE, SAVJETI, PRIČE I HIKAJE

Bez truda, tanka nafaka

U nekom mjestu bijahu otac i sin. Oba su bili učeni. Otac je bio jako vrijedan, a sin lijenština. Otac je sina nagovarao da radi, ukazujući mu na poštedne nerada i lijenosti, podsjećajući ga da nas Kur'an upućuje na rad rječima: "I ne ima ljudima ništa se'n' - za ovijeka nema ništa bolje od njegova rada i truda." A sin odgovori da je Allah dž. š. zagarantovao svakom nafaku, riječima: "Ve ma min dabbetin fil-erdi illa alallahi rizkuha". Otac mu reče kako on zna za taj kur'anski ajet, ali je pitanje o hakanoj i halalnoj zagarantovanoj nafaci radi. Sin i dalje ništa pri svom.

Jednog dana sin stekne želju da malo prohoda po svijetu i da proba ima li bolje nafake od kabine. Putujući od mjesta do mjesta zađe se u jednom gdje mu se za ol sradin, kad je potrošio sve gotovinu, tako da ga nako ne primi i odluči da se vrati kući. U putu ga uhvati noć u jednoj šumi i on zanoći u jednom grmu. Rano se probudi i ugleda lisicu, koja je bila bolesna i jedva se dovukla do jednog grma, pa se tu stavila i legala, jer dalje nije mogla. On pomisli: "Ova lisica je bolesna, sama sebi nije u stanju pribaviti nafaku"; te ostade tu tri noći da bi vidio hoće li ona dobiti nafake. Nakon tri noći ugleda kurjaka kako nosi plijen u zubima i spušta nedaleko od lisice. Kad ga je pojeo i dotjerao do kosti, odnese i ode. Lisica se s mukom dovuče do kosti i počne jesti svoju nafaku.

Poslije ovog doživljaja putnik nastavi put. Kada je stigao kući, upita ga otac gdje je bio i šta je doživio, te zašto se tako brzo vratio. Sin mu sve ispriča i na kraju događaj o lisici i kurjaku, ističući da je on bio u pravu, da je Allah dž. š. svakom zagarantovao nafaku, pa i onoj bolesnoj lisici. Otac mu na to odgovori: "E, moj sine, lahko je to da je Allah svakom zagarantovao nafaku, ama hajmo! Ti si se ugledao na onu bolesnu lisicu, koja je tek treći dan nešto okusila, i ne vidi drugog kosti ogledala, a što se nije ugledao sretnu lisicu, na kurjaka, koji je i sebe nahranio i drugom donio."

Hafizove latife, hfz. Abdullah-ef. Budimlja

Leptirova lekcija

Jednog dana pojavio se malehan otvor na čahuri. Čovjek je sjedio i gledao kako se leptir nekoliko sati trudi da bi izvukao svoje slabašno tijelo kroz taj tijesni otvor

Onda je leptir stao. Činilo se da se može dalje

Zato je čovjek odlučio pomoći leptiru. Uzeo je makaze i razrezao čahuru

Leptir je s lakoćom izašao. Ali, imao je krhko tijelo i smežurana krila

Čovjek je nastavio posmatrati leptira, očekujući da će se svakog trenutka krila otvoriti, proširiti i ravnati kako bi podržala leptirovo tijelo i omogućila mu

Međutim, ništa se nije dogodilo!

Leptir je cijeli svoj život proveo puzeći okolo, sa slabašnim tijelom i nerazvijenim krilima

Nikada nije poletio

Čovjek, vođen svojom ljubaznošću i dobrim namjerama, nije razumio da je potrebno kroz koje leptir mora proći izlazeći iz čahure osnažiti Boga, kako krv iz tijela potekla u krila, i, kad se oslobodi iz čahure, da bude spreman letjeti

Ponekad su potrebne upravo one stvari u životu.

Kada bi nas Bog oslobodio svih prepreka, naša vjera bi nas. Nikad ne bismo postali onoliko snažni koliko možemo biti. Nikad ne bismo mogli letjeti

Tražio sam snagu.
I Bog mi je dao
poteškoće koje su me osnažile.

Tražio sam mudrost ...
I Bog mi je dao
Probleme koje je trebalo rješiti

Tražio sam bogatstvo ...
I Bog mi je dao mozak
i tijelo da mogu raditi

Tražio sam hrabrost..
I Bog mi je dao
prepreke koje je
trebalo savladati.

Tražio sam ljubav...
I Bog mi je dao
ljude kojima je trebalo pomoći.

Tražio sam usluge..
I Bog mi je dao prilike.
Nisam dobio ništa od onog što sam tražio –
Ali dobio sam sve što mi je trebalo

Živi život bez straha, suoči se sa preprekama
i znaj da ih sve možeš savladati.

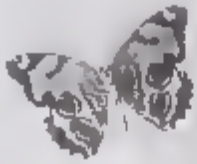

Krenuo slijepac jedne večeri do velikog trga s bunarom, gdje se skupljaju ljudi koji pune svoje posude vodom.

Stigao je do željenog cilja noseći fenjer koji svijetli, i, kad je došao na red, napunio je svoj cup vodom i krenuo kući.

No putu kući susrete ga jedan čovjek pa se začudi što slijepac nosi fenjer koji svijetli.

Razmišljao je: "Što će slijepcu fenjer, kakvu korist ima od toga?"

Čuo ga slijepac kako šapće. Kad mu se čovjek približi, glasno upita: "Šta će ti fenjer?"

Nasmiješi se slijepac i reče: "Kad bi imalo razuma, ne bi me to pitao! Zar ne vidiš da je noć, i mrak je svuda oko nas?"

Čovjek reče: "Tačno, ali kakvu korist imaš od fenjera kad si slijep?"

Slijepac odgovori: "Hej, čovječe s očima, nosim fenjer da me ti vidiš! Kad ga ne bih nosio, neko od prolaznika mogao bi se sudariti sa mnom jer ne vidi dobro u mraku

Kod nosim svijetleći fenjer, osvjetljavam sve oko sebe pa ne može doći do sudara, te tako sačuvam svoj cup da se ne razbije. Zar nije tako, brate?"

Čovjek je pognuo glavu od nezgodnosti: "Hvala ti na savjetu, starče, i na tvojoj mudrosti! Nemoj me osuđivati! Ja sam, očigledno, neznalica i ja sam slijepac, mnoge vidim, a ne ti. Ti si razborit i pametan, iako ne misliš! Primi moje izvinjenje! Da sam dovoljno razmišljao, ne bih mi postavljao takvo pitanje!"

Kako bi bilo dobro kada bi se čovjek koristio svim blagodatima što mu ih je Allah darovao.

Slušao sam jednog Arapa kako u krugu

draguljara Bovre priča:

"Jednom prilikom sam zalutao u pustinji.

Nestalo mi putnih rezervi,

srce sam bio već pripremio za propast

kad iznenada nađoh vrećicu punu bisera.

Nikada neću zaboraviti tu radost

jer sam mislio da sam naišao popršenu pšenicu,

a neću zaboraviti ni onu gorčinu i očaj

kada sam vidio da je to biser."

U suhoj pustinji i sipkom pijesku, u ustima žednog

svejedno je: biser ili školjka.

Za čovjeka bez putne hrane, koji je uz to iznemogao,

svejedno je da li mu je za pojasom zlato ili crijep od gline.

Šejh Sadi (Iz "Đulistana")

Bogati prosjak

Neki se čovjek žalio jednom svom sagovorniku na teško vrijeme koje je došlo. On mu je na te jadikovke rekao: "Siromahu, da li bi volio da nemaš jedno oko, a da zauzvrat u ruci imaš deset hiljada dirhema?" Odgovorio je odrično. Ponovo ga je upitao: "A bi li volio da nemaš pamet, a da imaš deset hiljada dirhema?" Opet je dobio isti odgovor. Na to je mudri čovjek zaključio: "Siromahu, evo si zaradio dvadeset hiljada dirhema i nemaš razloga da se žališ!"

Uzvišeni Allah zna najbolje

Zan Shmref

Jednom kralj iz Afrike je imao vrlo bliskog prijatelja s kojim je odrastao. Taj njegov prijatelj je imao naviku da sve što mu se u životu desi (pozitivno ili negativno) prokomentariše rečenicom "Ono je dobro, Allah Uzvišeni zna najbolje."

Jednoga dana, kralj i njegov prijatelj su otišli u lov. Prijatelj je kralju punio i pripremao puške, a kralj je pucao. I neko vrijeme, prijatelj je nehotice napravio neku grešku tokom punjenja puške i kad je kralj uzeo pušku i opalio desila se nesreća i kralj je ostao bez palca. Prijatelj je uvidio situaciju, prokomentarisao "Ono je dobro! Allah Uzvišeni zna najbolje." A kralj je na to odgovorio "Ne, ovo nije dobro!" i naredio vojnicima da njegovog prijatelja zatvore.

Godinu dana nakon toga, kralj je poželio biti u lovu, i jednom nesigurnom putovanju. Iznenadili su ga pljačkaši ljudožderi, koji vide kralja i odvedu ga u svoje selo. Svezali su mu ruke, nagomilali drva, pripremili ražanj za njega vezali kralja. Kada su se zagrijali da potpale vatru, primijetili su da kralju nedostaje palac. Ljudožderi su bili sujeverni, i nikada nisu jeli nekoga kome nedostaje neki dio tijela. Odvezali su kralja i pustili ga iz sela.

Kada je kralj stigao do svoje palate, sjetio se događaja prošlim kojeg je izgubio palac, i zažalio zbog svoga postupka prema prijatelju. Odmah je otišao u zatvor da razgovara s njim. "Bio si u pravu", rekao je kralj. "Bilo je dobro što sam ostao bez palca." Ispričao je prijatelju sta mu se desilo. "Zar mi je ono što sam te pogrešno i zatvorio držao u njemu toliko dugo. Bilo je to loše s moje strane." "Ne" odgovorio je njegov prijatelj, "to je dobro. Allah Uzvišeni zna najbolje." "Kako misliš da je to dobro? Kako može biti dobro to što sam bespravno držao zatočenog godinu dana?" Prijatelj mu je na to odgovorio: "Zapamti da Allah Uzvišeni zna najbolje, jer da je nisam bio u zatvoru, bio bih s tobom (u lovu)."

MORSKA ZVIJEZDA

Jednoga dana neki čovjek je šetao morskom obalom.

U daljini je ugledao siluetu. Kada se približio, shvatio je da je to dječak koji nešto uzima i baca u okean.

"Sunce je visoko a smjenjuju se plima i oseka. Ako ih ne bacim, umrijet će." "Sine", reče čovjek, "zar ne shvataš da su ovdje kilometri i kilometri plaže i na stotine morskih zvijezda. Neceš moći ništa promijeniti!"

Nakon što je pažljivo saslušao, dječak se sagne, uzme još jednu zvijezdu i baci je u valove.

Tada reče, smiješeci se: "Njoj sam nešto promijenio."

PORUKA

Ako imaš hrane u frižideru, odjeću na sebi, krov nad glavom i mjestu gdje ćeš spavati bogatiji si od 75% ljudi na svijetu.

***

Ako imaš novca u banci, u novčaniku, i možeš odvojiti toliko da jedeš na nekom mjestu po svojoj želji - ti si u vrhu 8% najbogatijih ljudi na svijetu.

***

Ako si se jutros probudio sa više zdravlja nego bolesti - blagoslovljeniji si nego milijun ljudi koji neće preživjeti ovu sedmicu.

***

Ako nikad nisi iskusio opasnost u borbi, usamljenost zatvora, agoniju torture, ili muke gladovanja - ti si ispred 500 000 000 ljudi na svijetu.

***

Ako možeš otići u džamiju i klanjati, bez straha od napada, hapšenja, mučenja ili smrti - sretniji si od tri milijarde ljudi na svijetu

***

Ako su ti roditelji još živi, i još žive u braku - ti si među vrlo rijetkima.

***

Ako držiš uzdignutu glavu, osmijeh na licu, i istinski si zahvalan – blagoslovljen si jer većina ljudi to ne može.

***

Ako si pročitao ovu poruku, dvostruko si sretan, jer neko misli na tebe, i, što je još važnije, sretniji si od dvije milijarde ljudi koji uopće ne znaju čitati!

Nema trenutka bez
EZANA
P

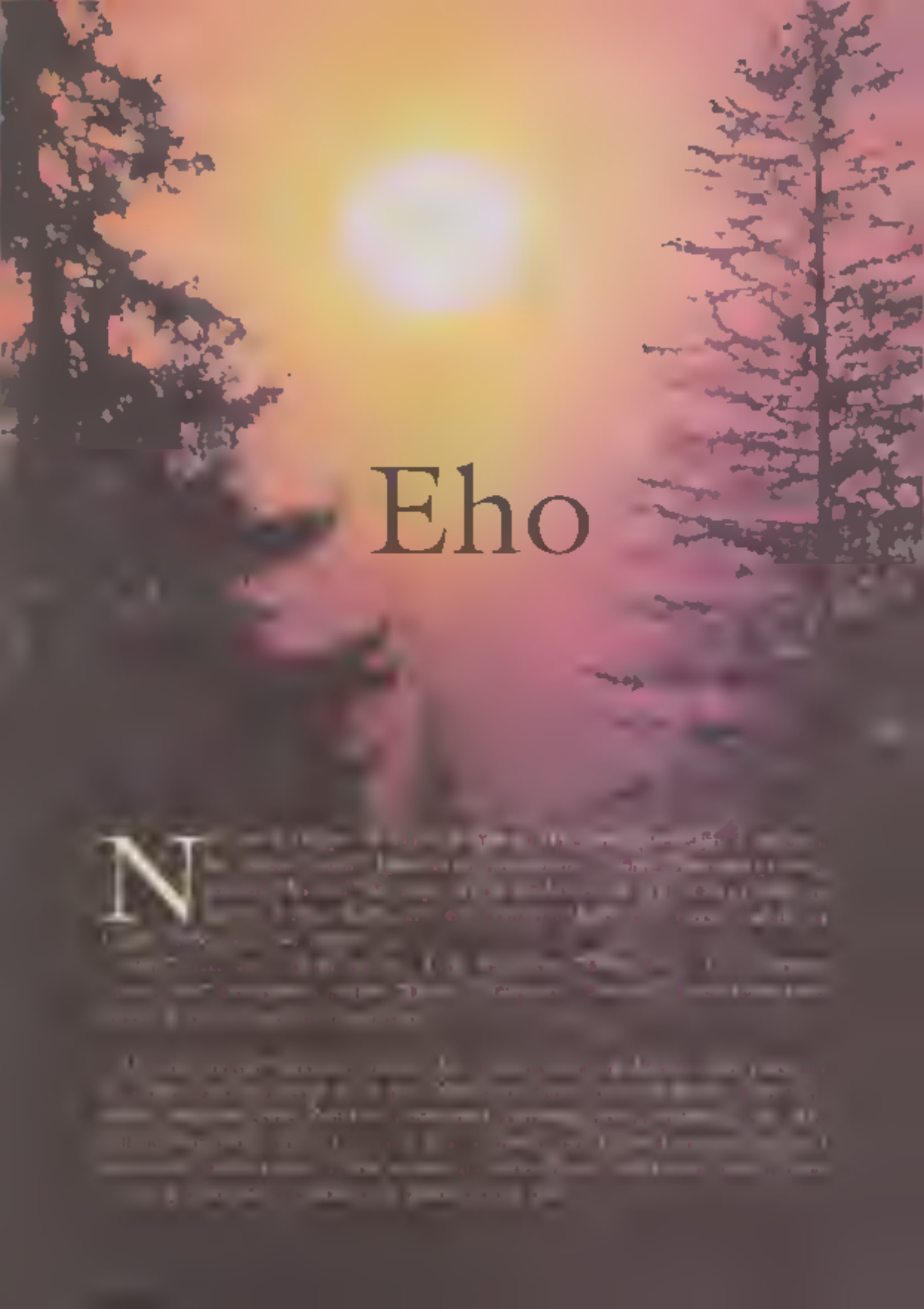
Eho

Interesantno

Interesantno je kako nam 10 KM izgleda mnogo kad ih dajemo za sadaku ili naš djelo, a kako malo kad ih trošimo na pijaci.

Interesantno kako nam se oduži jedan sahat proveden u ibadetu, a kako nam brzo prođe fudbalska utakmica od 90 min. ili sat vremena u slušanju muzike.

Interesantno kako se radujemo produžecima fudbalske utakmice, a kako se žalimo na produženu hutbu.

Interesantno koliko se kanimo da pročitamo jedan džuz, a kako se brzo odlučimo na čitanje 200 ili 300 stranica "navikanog" romana.

Interesantno kako vjerujemo odmah što ljudi napišu u novinama, a sumnjamo u ono što Allah dž.š. kaže u Kur'anu.

Interesantno kako se brzo prilagođavamo i prihvatamo zapadnjački način životu, a okrećemo leđa sunnetu našeg Poslanika s.a.v.s.

Interesantno kako nam se oduljili dva-tri sata provedena u dramiji, a kako nam brzo prođu gledajući film.

Interesantno kako nam je teško naučiti nekoliko ajeta iz Kur'ana, a koliko nam je jednostavno zapamtiti i ponavljati tračeve i viceve.

Interesantno kako svako želi da bude u Džennetu, a u isto vrijeme ne vjeruje, ne razmišlja, ne govori ili ne radi ništa da bi mu se približio.

Interesantno kako se hiljade šala na internetu proslijedi brzinom požara, a o tekstovima gdje se spominje Allah dž.š. ljudi razmisle dva puta prije nego ih proslijede i podijele s drugima.

Šta ako...

Šta ako Allah [illegible] danas ne [illegible] bude milostiv [illegible] našim [illegible] djelima da Mu zadovolji [illegible] Allah odluči danas sutra prestane voditi jer Ga danas [illegible] više nikad ne vidimo [illegible] svijet jer smo se [illegible] ša?

Šta ako nam Allah sutra uzme [illegible] koga smo [illegible] Allah?

Šta ako Allah odluzme svoju [illegible] ju prije nego [illegible] čuje koje [illegible] prosi?

Šta ako [illegible] zatvori [illegible] džennetska vrata, jer mi [illegible] otvorili srce svoga srca?

Šta ako nas Allah prestane voljeti i [illegible] se za nas, jer mi nismo [illegible] druge i [illegible] se za njih?

Šta ako nas Allah danas ne [illegible] [illegible], jer Njega [illegible] zvanog mi nismo [illegible]?

Šta ako Allah odgovori na naše [illegible] onako kako smo Mi odgovorili na Njegov poziv?

Šta ako Allah [illegible] našim potrebama onako kako mi Njemu [illegible] svoje živote?

ome sinu
kao testament

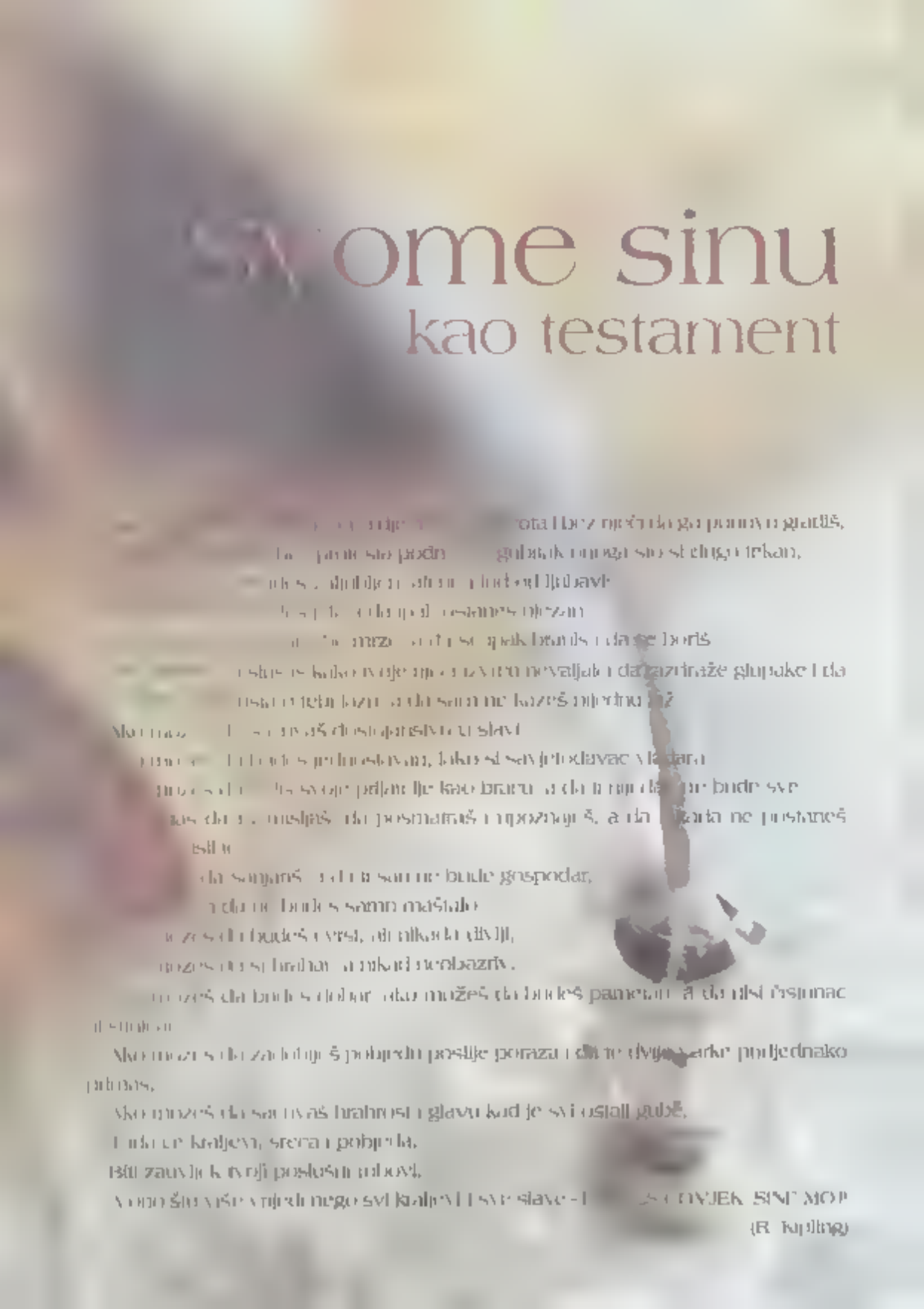

ota i bez njenog pomaza gradiš,
gubitak onoga što stvaraš trkom,
dubljem ubrzanom ritmu davši
testamentu obzir
mnogo toga što se gradi bez
ostaje kako voje upravo zavist nevaljala i dangazinaže glupske i da
ostat će tek kuća od koje se ne kaže nijedna riječ
Moć ima i ono što prisvaja u slavi
pjesnik i ljubi s poštovanjem, kako se sevjetodavac vladara
pjesnik i ljubi svoje poljane jer kao brazu i da ne ugine jer budre sve
kos da se umiješ da pjesmama i upozoriš, a da ljubavi ne poštuješ
stil u
da sanjaš i da ti sam ne bude gospodar,
i da ne budeš samo mašinka
i ne sebi budeš svrsi, da nikoga ne vidiš,
mogu se ti braća i mnogi neobazriv.
ne znaš da budeš dobar, ako možeš da budeš pametan, a da nisi fanatik
i strpljiv.

Ako možeš da zaboraviš poljupce poslije poraza i da ne dijeliš jednako poljednako
pobjede,

Ako možeš da sačuvaš hrabrost i glavu kad je svi ostali gube,

I tada će kraljevi, sreća i pobjeda,

Biti zauvijek tvoji poslušni robovi.

A ono što više vrijedi nego svi kraljevi i sve slave - ti ćeš ČOVJEK, SINE MOJ!

(R. Kipling)

Prioriteti

Profesor filozofije je pred studentima, a ispred sebe ima nekoliko predmeta. Kada je čas počeo, bez riječi uzima u ruke veliku praznu teglu i počinje je puniti kamenjem i šljunkom. Kada je napunio, pita studente da li je tegla puna. Složili su se da jeste. Profesor onda uzima kutiju sa šljunkom i sipa ga u teglu. Tegla je malo protresana, naravno šljunak je, kotrljajući se, popunio prostor između kamenja. Profesor ponovo pita studente da li je tegla puna. Uz smijeh su se složili da jeste. Profesor sada uzima kutiju s pijeskom i sipa ga u teglu. Pijesak je popunio sve ostale šupljine. "A sada" - kaže profesor "želim da zamislite da je ovo vaš život. Kamenje predstavlja vašu vjeru, vaše zdravlje, vašu porodicu, bračnog druga, djecu, prijatelje - sve ono što bi vaš život činilo punim čak i da sve drugo nestane. Šljunak je ono što je važno toliko koliko je važan vaš posao, kuća, auto.

Pijesak je sve ostalo. Sitnice. Ako u teglu prvo stavite pijesak, za kamenje i šljunak neće ostati mjesta. Isto tako je i u životu. Ako sve vrijeme trošite na beznačajne stvari, nećete imati prostora za one što vam je važno. Obratite pažnju na ono što je ključno za vašu sreću. Igrajte se s djecom! Nađite vremena da odete kod ljekara na kontrolne preglede. Posvetite svojoj supruzi neko prijatno iznenađenje. Izvedite je na neko lijepo mjesto ili slično. Družite se s prijateljima. Za posao ćete, inače, kao i za sprovođenje kućnih popravki, auta odvojiti dio svoga vremena.

Pobrinite se prvo za kamenje, za ono što je zaista važno. Postavite svoje prioritete! Sve ostalo je samo pijesak."

Ožiljci

Jedan dječak je vrlo lukavo u ljutnji gubio kontrolu nad sobom.

Njegov babo mu jednom rlade punu vrećicu eksera i čekić pa mu reče: "Svaki puta kad osjetiš da se nećeš moći suzdržati i da ćeš usmjeriti svoju ljutnju na nekoga, ili i zakucaj jedan ekser u drvenu ogradu naše pašče."

Sin je poslušao babo i počeo rarlu po nepcima svoje-ju. Prvog dana je zakucao trideset i sedam eksera. Nije ih bilo lakko zakucati pa je počeo u ljutnji da se kontroliše. Kako su dani prolazili, dječak je zakucavao sve manji broj eksera i, nakon nekoliko sedmica, uspio je da se potpuno kontroliše pa je shvatio da ne treba zakucati više nijedan ekser. Sanje'in je svome babi sve o tome. Otac je bio sretan zbog njegovog uspjeha i rekao mu je: „U. sadi sine moj, moraš izvaditi po jedan ekser iz ograde za svaki dan kada se ne naljutiš."

Dječak je počeo vaditi po jedan ekser za svaki dan kad se nije naljutio sve dok nije sve eksere povadio. Otišao je babi i rekao mu šta je postigao. Otac ga je tada odveo do ograde i rekao: "Moj sine, dobro si radio, ali pogledaj ove rupe u ograci, ona više nikada neće biti kao što je bila."

Onda je dodao: "Kada ti kažeš nekoj ružne riječi u ljutnji to ostavi rane na srcu kao ove rupe na ogradi. Ti možeš ubosti nekoga nožem i izvaditi nož, ali koliko puta ti kažeš žao mi je, bolali ostaje i ožiljak."

Paradoks
našeg vremena

10 stvari za koje nećeš biti pitan, i za koje ćeš biti pitan NA SUDNJEM DANU

1 N[illegible] biti pitan kakvo si auto vozio, ali ćeš biti pitan koliko si mnoma tim ljudima pristupao kad im je prev[illegible]z bio potreban.

2 Ne ćeš biti pitan [illegible] koliko ti [illegible] k nadrata bio [illegible] ili kuća gdje si [illegible] stanovao ali ćeš biti pitan koliko si gostiju [illegible]

3 Neće s biti pitan koliko si odjeće i obuće [illegible] pitan koliko si ljudi, kojima je odjeća [illegible] po [illegible]

4 Neće s biti pitan koliko ti je godišnja pla[illegible] bila, ali [illegible] ć bio pitan [illegible] placu [illegible] ekao i jesi li uredno svoj[illegible] placao

5 Neće s biti pitan kakav [illegible] položaj na poslu imao ali ć[illegible] m[illegible] ti[illegible] da [illegible] svoje poslove obavljao na najbolji mogući na[illegible]

6 Ne ćeš biti pitan k[illegible] ko si imao sv[illegible] i jat[illegible]ma sma[illegible] ruć[illegible] ćeš biti pit[illegible] be[illegible] alo sv[illegible]m [illegible]ućem

7 [illegible] gi[illegible] kej[illegible] n[illegible], gradu ili sela [illegible]

8 [illegible]

9 [illegible]

10 [illegible]

Pazi na svoje misli,
one postaju riječi.
Pazi na svoje riječi,
one postaju djela.
Pazi na svoja djela,
ona postaju navike.
Pazi na svoje navike,
one postaju karakter.
Pazi na svoj karakter,
on je tvoja sudbina.

Mom djetetu

Baš ovog jutra, iznenadit ću se kad ugledam i ne
Baš ovog jutra, dozvolit ću ti da izabereš što ćeš da
Baš ovog jutra, odgovorit ću na pitanje vezano uz ljubav
Baš ovog jutra, ostavit ću sudove u sudoperu i zamolit
Baš ovog popodneva, isključit ću telefon i neću upa
Baš ovog popodneva, dopustit ću ti da mi
Baš ove večeri, držat ću te dugo u na
Baš ove večeri, dopustit ću ti da vrištiš
Baš ove večeri, dopustit ću ti da zadugo ne odeš na spavanje; sjedit ćemo kraj prozora i brojati zvijezde.

Baš ove večeri, ostat ću sasvim prilubljeno uz tebe, i propustit ću svoje omiljene televizijske emisije.

Baš ove večeri, kad ti pomilujem kosu, prepustit ću se svojoj nezaslijenoj sreći što mi je Bog dao tebe, dar najveći od svih.

Poželjet ću da majke i očeve koji tragaju za svojom nestalom djecom, majke i očeve koji posjećuju grobove svoje djece umjesto njihovih soba, majke i očeve koji u bolničkim sobama gledaju kako njihova djeca bespomoćno pate i vape u svojim malim tijelima.

Kada te poljubim za laku noć, držat ću te u zagrljaju malo duže. I zahvalit ću Bogu što te imam, najiskrenije što mogu.

Vaša djeca nisu vaša djeca
Ona su sinovi i kćeri čežnje života za samim sobom
Ona dolaze kroz vas, ali ne od vas,
i premda su s vama, ne pripadaju vama.

Možete im dati svoju ljubav, ali ne i svoje misli,
jer, ona imaju vlastite misli.
Možete udomiti njihova tijela, ali ne njihove duše,
jer, njihove duše borave u kući od sutra, koju vi ne
možete posjetiti, čak ni u svojim snima
Možete se upinjati da budete kao oni, ali ne tražite od
njih da budu poput vas
Jer, život ne ide unatrag niti ostaje na prekjučer
Vi ste lukovi s kojih su vaša djeca odapeta kao žive strijele
Strijelac vidi metu na putu beskonačnosti, i On vas
napinje svojom snagom da bi Njegove strijele poletjele brzo
i daleko
Neka vaša napetost u Strijelčevoj ruci bude za sreću,
jer, kao što On ljubi strijelu koja leti, isto tako ljubi i
luk koji miruje

Halil Džubran
"Prorok

GRJEŠNIK koji je ušao u Džennet

Umrije neki grješnik i tabut mu ponde
kraj vjernika nekog i duhovnog vođe.
On s prijezirom glavu svoju okrenu,
Žar da čini dovu tom grješnom čovjeku?
Ali taj grješnik mu iste noći izađe na san
s lica mu nur sija kao svijetli dan
Sav u čudu vjernik grješnika pita
"Kako tebe propustiše kroz kapije Dženeta?
I zar može svjetlost ognjenska sijati
iz onoga ko je prljav kao što si ti?"
Sretni grješnik odgovori okrutnom vjerniku
"Tvojom zaslugom ja sam u Džennetu!
Kad je Uzvišeni Gospodar tvoj prijezir ugledao
On se u tom trenu duši mojoj smilovao."
O kakvu je ovdje milostivu mudrost naš Gospodar pokazao,
samilost je Njegova, a naše je da Ga vječno slavimo
Kada bi svi ljudi od griješa bili čisti,
On svoju milost ne bi imao komu pokazati
Vrhunac mudrosti leži u tome
da On neprestano milost daje svakome
Jedna kapljica Božije mudrosti i tebi pripada
u moru milosti nepreglednih obala koje postoji odvajkada

ATTAR

Ako
svijet valja pre-
urediti, moj narod se
mora prvi promijeniti.
Ako se moj narod mora
promijeniti, moj rodni grad se
mora prvi obnoviti.
Ako se moj rodni grad mora
obnoviti, najprije se mora uvesti
red u mojoj porodici.
Ako se u mojoj porodici mora
uvesti red, ja se moram prije
svih preispitati.

(Nepoznati vojskovođa u drevnoj Kini)

Što će prvi

kralj, vlasnik mnogih posjeda, imao je takvu
služenika bili mnogi mudri lju
jeti zbunjenim te odluči da sa

Priča o dva grada

Približavajući se jednom velikom gradu, putnik upita ženu koja je sjedila kraj puta: "Kakvi su ljudi u ovom gradu?"

"Kakvi su u mjestu iz kojeg dolaziš?"

"Užasni" - odgovori putnik. "Zli, nepouzdani, nemilosrdni."

"Ah!" - reče žena - "iste takve ćeš naći i u gradu koji je pred tobom."

Tek što je prvi putnik otišao, neki drugi se zaustavi pred njom i također je zamoli da mu kaže kakvi su ljudi u gradu. Ponovo starica upita kakvi su u mjestu iz kojeg dolazi.

"Divni su: pošteni, vrijedni i velikodušni. Žao mi je što sam morao da krenem" - reče putnik.

Druga žena mu odgovori: "Isti takvi su i u gradu koji je pred tobom."

GRADITELJ